Lietas Nr. 11181139716
Lietas arhīva Nr. K12-1135-16/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Daugavpilī 2016.gada 28.decembrī

Daugavpils tiesa šādā sastāvā:
tiesnese G.Simoņuka,
piedaloties prokuroram P.Biriņam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā Krimināllikuma 221.[1] panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā. Tiesa

k o n s t a t ē j a:

/pers. C/ realizēja nelegāli izgatavotu (ražotu) alkoholisko dzērienu, un proti:

2016.gada 12.augustā ap plkst. 09.11 /pers. C/, atrodoties mājā pēc adreses: /adrese A/, personai, kuras rīcībā saskatāms administratīvā pārkāpuma sastāvs, pārdeva 500 ml (mililitrus) par 1,5 *euro* pašizgatavota alkoholiska dzēriena, kurš veidojies rūgšanas procesā, bet attiecīgais stiprums (etilspirta saturs) 36,0 %, iegūts pārtvaicēšanas rezultātā, tas ir, mājas apstākļos nelegāli izgatavota alkoholiska dzēriena, kura ražošana saskaņā ar 2004.gada 22.aprīļa Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta pirmo daļu ir aizliegta.

Saskaņā ar likuma "Par akcīzes nodokli" 3.panta sestās daļas otro un ceturto punktu - etilspirta un ūdens šķidrums un etilspirta un ūdens šķidrums ar rūgšanas blakusproduktiem ietilpst akcīzes preču grupā - pārējie alkoholiskie dzērieni.

Ar savām darbībām /pers. C/ pārkāpa Alkoholisko dzērienu aprites likuma 3.panta pirmās daļas prasības, kas nosaka, ka alkoholisko dzērienu mazumtirdzniecībai ir nepieciešama speciāla atļauja (licence), kā arī pārkāpa likuma "Par akcīzes nodokli" 33.panta otrās daļas un trešās daļas prasības , kas nosaka, ka Latvijas Republikā aizliegts realizēt alkoholiskos dzērienus, par kuriem nav samaksāts akcīzes nodoklis un kuri nav marķēti ar akcīzes nodokļa markām.

Tātad alkoholiskais dzēriens, kuru realizēja /pers. C/, uzskatāms par nelegāli izgatavotu alkoholisko dzērienu.

Tādā veidā, /pers. C/ izdarīja Krimināllikuma 221.[1] panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ savu vainu Krimināllikuma 221.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnīgi, apsūdzībā norādītos viņa vainas pierādījumus un noziedzīga nodarījuma kvalifikāciju neapstrīdēja, izdarīto nožēloja. Apsūdzētais lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, apstiprinot, ka pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtība un procesuālās sekas viņam tiek izskaidrotas un saprotamas.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa atzina, ka /pers. C/ prettiesiskās darbības kvalificētas pareizi un apsūdzētā vaina viņam inkriminēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar viņa savas vainas atzīšanu un visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, kā arī nav pretrunu, kuras būtu nepieciešams novērst tiesas izmeklēšanā. Tāpēc, ņemot vērā apsūdzētā lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, kuru atbalstīja prokurors, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, tiesa nolēma tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neveikt.

Līdz ar to, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešami.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru un veidu, tiesa vadās no sodu noteikšanas vispārīgiem principiem, kas paredzēti Krimināllikuma 35., 46. pantos, kā arī ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, izdarītā smagumu, atbildību mīkstinošos un pastiprinošo apstākļus, vainīgā personību.

Atbilstoši Krimināllikuma 7.panta trešajai daļai apsūdzētais /pers. C/ izdarīja tīšu mazāk smagu noziegumu, vēršoties pret tautsaimniecības interesēm, realizējot 0,5 l nelikumīga alkoholiska dzēriena.

Par apsūdzēto /pers. C/ ir noskaidrots, ka viņš kriminālī nesodīts, noziegumu izdarīja pirmo reizi, sodīts administratīvi (lietas 51.-52.lapa), pensionārs, saņem vecuma pensiju, precējies, bez apgādībā esošām personām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst izdarītā atzīšanu un vaļsirdīgu nožēlošanu.

Krimināllikuma 48.pantā noteiktie apsūdzētā atbildību pastiprinošie apstākļi nav konstatēti.

Ņemot vērā apsūdzētā personību, cienījamo vecumu, noziedzīgā nodarījuma raksturu, tā smagumu, lietas faktiskos apstākļus, niecīgo pārdotās preces vērtību un daudzumu, tiesa uzskata, ka konkrētajā kriminālprocesā, pamatojoties uz Krimināllikuma 58.panta pirmo daļu, 59.panta pirmo un trešo daļu, apsūdzēto /pers. C/ var atbrīvot no soda, jo kaut arī viņš izdarīja noziedzīgu nodarījumu, ar to nav radīts tāds kaitējums, lai vajadzētu piespriest kriminālsodu. Tiesas ieskatā konkrētajā lietā apsūdzētā /pers. C/ atbrīvošana no kriminālsoda nav pretrunā soda mērķim un soda noteikšanas vispārīgajiem principiem.

Krimināllikuma 58.panta pirmās daļas nosacījumi nosaka, ka no kriminālatbildības var atbrīvot personu, kas izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, kuram gan ir šajā likumā paredzētā nodarījuma pazīmes, bet ar kuru nav radīts tāds kaitējums, lai vajadzētu piespriest kriminālsodu.

Krimināllikuma 59.panta pirmā daļa nosaka, ka notiesātā atbrīvošanu no soda vai soda izciešanas, kā arī piespriestā soda mīkstināšanu, izņemot atbrīvošanu no soda vai soda mīkstināšanu amnestijas un apžēlošanas kārtībā, var izdarīt tikai tiesa likumā norādītajos gadījumos un kārtībā.

Šā panta trešajā daļā noteikts, ka tiesa personu var atbrīvot no soda arī Krimināllikuma 58.pantā paredzētajos gadījumos.

Apsūdzētajam piemēroto drošības līdzekli atcelt.

Pamatojoties uz iepriekš teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 23., 127., 499., 512., 514., 520., 524., 527., 528., 529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 221.[1]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 58.panta pirmo daļu, 59.panta pirmo un trešo daļu, atbrīvot /pers. C/ no soda.

Drošības līdzekli - uzturēšanās noteiktā vietā – /pers. C/ atcelt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesai 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, t.i., no 2016.gada 29.decembra, sūdzību vai protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnese G.Simoņuka